

langt højere Toldmure, og dem skal vor Industri, saafremt den skal udenfor Landet, overvinde. Den møder de store Skranker, hvorimod det, der fra Udlandet skal herind, kun skal have smaa Skranker. Jeg synes, at der er noget urimeligt heri. Der- som den højtærede Minister tænkte paa det, som Truster og Karteller udføre i vor Tid, og hvorved de vanskeliggøre det for den lille Produktion at komme frem — og den Produktion, vi kunne fremstille gennem vor Industri her i Landet, kan vel ikke vente at blive større, naar den møder større Toldmure udenfor —, saa kan jeg forstaa, om den højtærede Finansminister vilde have taget det med i Betragtning, naar han fremlagde en Toldlov, og saa vilde sige: Vi ville ikke give Landet til Pris for den udenlandske Storindustri, for dens Truster og Karteller. Men nu kommer den højtærede Finansminister med en Toldlov og taler om den store Nedgang, der bliver i Statsskatten, hvorfor han forlanger Kompensation andetsteds fra. Er det klogt af den højtærede Minister at gøre det? Vi havde en Finansminister før ham, det var ogsaa en Frihandelsmand; jeg antager, at han i flere Retninger vilde se paa Sagen ligesom den nuværende Minister, men han har dog hævdet, at det skulde være en i sig selv hvilende Toldlov, der skulde vedtages. Altsaa, han mente, at de indirekte Skatter skulde opretholdes til at give den nuværende Indtægt. Jeg tror, at han havde mere Fremsyn end den nuværende Finansminister; han saa en hel Del paa de store Udgifter, som den danske Stat staar overfor. Jeg behøver blot at nævne Udgifterne til Københavns Bane- gaard, Christiansborgs Genopbyggelse, de mange Jernbaneplaner, der ere fremlagte i det andet Ting, det af vor nuværende Minister fremlagte Lovforslag om For- højelse af Embeds- og Bestillingsmænds Løn, som andrager 4—5—6 Mill. Kr., Tiendeafløsningen, som andrager henved 40 Mill. Kr. og maaske derover. Og naar saa endelig Forsvarssagen skal løses, maa vi vel ikke antage, naar vi have forsømt den i den Grad, som vi have gjort i saa mange Aar, at den kan løses, uden at der ogsaa der kræves et ikke saa ganske lille Tilskud. Jeg kan godt forstaa, at den forrige Finansminister sagde: Lad os be- holde disse Indtægter; er der andre Veje at skaffe Indtægter paa, bliver der vist fuld Brug for dem. Jeg kan derimod ikke forstaa denne Finansminister; som siger: Vi have Lov til at kaste 8 Mill. af vore aarlige Indtægter bort. Er det Frugten

af hans frihandleriske Principper, saa kan det være, at han i Fremtiden neppe faar Ord for at være nogen stor Statsmand. Det kan let være, at han vil komme til at ødelægge Næringslivet i overordentlig Grad, saa der vil komme til at mangle Indtægter til de store Foretagender, som Danmark staar ligeoverfor.

**Pagh:** Inden dette Lovforslag forlader dette Ting, kunde ogsaa jeg ønske at give det et Par Ord med paa dets videre Vej. Under Hensyn til den højtærede Formands Ønske om, at vi om muligt skulde blive færdige med denne Sag i dette Møde, skal jeg fatte mig i størst mulig Korthed.

Den højtærede Finansminister holdt i Gaar en Mønstring over den parlamenta- riske Styrke, der efter hans Mening vil være til Raadighed nu eller ret snart til at gennemføre en Toldlov i stærk frihand- lerisk Retning. At den højtærede Minister og hans Parti ville have Magtmidlerne paa deres Side, kan jo maaske være, men om de ogsaa, naar det kommer til Stykket, ville have Agt, som de have Magt, til at gennemføre en Toldreform, som i højeste Grad vil udsætte det økonomiske Velvære hos en meget stor Del af Befolkningen for en truende Fare, turde dog vistnok være et meget stort Spørgsmaal. Jeg nærer endnu den Fortrøstning, at Lovgivningsmagten her i Landet dog vil vige tilbage for det Ansvar ved Lovgivningsforanstaltninger at umuliggøre eller i alt Fald vanskeliggøre for en meget stor Del af Befolkningen herhjemme at kunne leve og virke paa til- fredsstillende Maade og saaledes bidrage til hele Nationens Fremvækst og Udvikling. Man hører ofte den Anskuelse fremsat, at det kun er en forholdsvis meget lille Del af Befolkningen, der i Virkeligheden har Gavn af Toldbeskyttelse, og den højtærede Minister gjorde i Gaar en lignende Be- tragtning gældende. Jeg tror, at de Paa- stande af den Natur, han fremsatte, og som man ofte hører, ikke ere ganske hold- bare, og jeg skal med Hensyn til Antallet af de Personer, som beskæftige sig ved de saakaldte toldbeskyttede Erhverv her- hjemme, fremsætte nogle Oplysninger. Ved Industritællingen 12. Juni 1906 viste det sig, at der i alt var 316,311 Personer be- skæftigede ved Haandværk og Industri. Deraf vare igen 225,661 Personer eller godt 73 pCt. beskæftigede ved de saakaldte toldbeskyttede Erhverv. Men det er jo ikke alene disse enkelte Personer, som kunne siges at have Fordelen af Beskyttelsen, det er desuden i første Række deres Fa-